

GEEF **ARMOEDE** GEEN KANS

VEROVER
DE STAD

gent.pvda.be

PVDA

SOCIAAL

RECHTVAARDIG

ACTIEF

1. STAD ZONDER ARMOEDE

Wat moet het volgende stadsbestuur eerst en vooral aanpakken? De armoede! Zo klinkt het duidelijke antwoord van meer dan 4.000 Gentenaars in onze Grote Bevraging. Ook in Gent groeit de kloof tussen arm en rijk. Eén op de twee huurders komt niet rond. Eén op de vijf kinderen wordt geboren in een arm gezin. Zo kan het niet verder. Wij zetten volop in op betaalbaar wonen, kwaliteitsvolle jobs voor kwetsbare groepen, en streven ernaar om iedereen een inkomen te geven boven de armoedegrens. In alle stadswijken openen we laagdrempelige sociale wijkhuizen waar mensen terecht kunnen voor ontmoeting, begeleiding en hulp. We zorgen ervoor dat sociale rechten automatisch worden toegekend. We zetten deurwaarders aan de deur. We garanderen de toegang tot water en energie als mensenrecht. Kortom: we maken van de strijd tegen armoede een topprioriteit.

WAT WE WILLEN:

EEN. EEN SOCIAAL WIJKHUIS IN ELKE WIJK

- We richten sociale wijkhuizen op in elke wijk waar elke Gentenaar terecht kan. Elk wijkhuis voorziet in een brede en laagdrempelige dienstverlening.
- Het wijkhuis helpt bij administratieve problemen via het concept 'koffie en papieren'. Bij een kop koffie of thee krijgen mensen hulp om officiële papieren in orde te maken, om de energiefactuur uit te pluizen en om andere problemen op te lossen.
- In het wijkhuis voorzien we budgetbegeleiding, woonbegeleiding, arbeidsbegeleiding, begeleiding bij energie- en waterproblemen, hulp bij onderwijs en opvoeding, taallessen, vorming en opleiding.
- Met huisbezoeken en straathoekwerk gaan we de wijk in om mensen te bereiken die de weg naar het wijkhuis niet vinden.
- Met buurtwerkers bouwen onze wijkhuizen aan een sterke, warme en solidaire wijk. Ze organiseren ontmoetingsmomenten en -activiteiten zodat de mensen uit de wijk elkaar beter leren kennen.
- We investeren in bijkomende straathoekwerkers, jeugdwerkers en andere 'outreachinge' sociaal werkers. We sluiten convenanten met het sociale middenveld op lange termijn en verzetten ons tegen eventuele privatisering van sociaal werk.

TWEE. GEEN KIND OP STRAAT

- We kiezen resoluut voor Housing First. Geef dakloze gezinnen een vast dak boven het hoofd, en bouw daarrond hulpverlening en goede begeleiding op.
- We zetten leegstaande sociale woningen bij WoninGent in als tijdelijke woning voor dakloze gezinnen.
- We bouwen het project met de Transitwoningen voor Gentenaars in noodsituaties verder uit.
- We breiden de huidige nachtopvang voor gezinnen gevoelig uit, zodat geen enkel kind nog op straat moet slapen.
- We herzien het reglement voor de nachtopvang, zodat gezinnen niet terug op straat komen te staan.
- Tijdelijke opvang in 'containerwoningen' kan als noodoplossing, maar kan nooit een volwaardig alternatief zijn voor sociale woningen of betaalbare starterswoningen voor jongeren.

DRIE. VAST EN VOLWAARDIG WERK, OOK VOOR MENSEN IN EEN KWETSBARE POSITIE

- Werk blijft de belangrijkste hefboom om uit armoede en sociaal isolement te raken. We investeren resoluut in opleiding, begeleiding en sociale tewerkstelling voor maatschappelijk kwetsbare groepen.
- We zorgen ervoor dat het eigen stadspersoneel representatief is voor de stadsbevolking: met ook laaggeschoolden, mensen met een beperking, jongeren, mensen met een migratieachtergrond... We draaien de uitbesteding van laaggeschoolde jobs terug.
- We creëren 1.000 bijkomende, volwaardige jobs in de sociale economie. De Stad geeft het goede voorbeeld door te investeren in eigen sociale tewerkstellingsprojecten voor mensen in een kwetsbare positie.
- We creëren extra tewerkstellingskansen door ervaring en competenties te erkennen als evenwaardig aan een diploma en een nultolerantiebeleid te voeren op vlak van racisme en discriminatie.
- Van grote ondernemingen die subsidies van de Stad Gent ontvangen eisen we een sociale clausule. Zij moeten voorzien in een aantal duurzame sociale jobs voor mensen in een kwetsbare maatschappelijke positie en de nodige begeleiding voorzien.

VIER. SOCIALE DIENSTVERLENING OP MENSENMAAT

- We zorgen dat sociale rechten zoveel mogelijk automatisch toegekend worden. Daarbij is een rechtenverkenning van belang: voor iedereen nagaan op welke rechten en sociale tegemoetkomingen hij of zij recht heeft.
- De Stad garandeert dat haar maatschappelijk werkers voldoende tijd krijgen voor een kwalitatieve dienstverlening, waarbij een persoonlijke benadering, een volledig onderzoek van alle rechten, en nazorg centraal staan.
- We voeren het 3-B's-principe in: hulpverlening moet bereikbaar, begrijpelijk en behulpzaam zijn. Zo worden drempels weggewerkt.
- De stad zorgt voor bijkomende tolkuren, zodat de kwaliteit van de hulpverlening verbetert.
- Individuele dossiers bij het OCMW worden behandeld door een bijzondere commissie die volledig onafhankelijk functioneert van de gemeenteraad en helemaal bestaat uit de helft professionelen uit de sociale sector (experten, opbouwwerkers, middenveld) en de helft ervaringsdeskundigen in de armoede.
- We verkleinen de papiermolen, die voor veel mensen een onoverkomelijke drempel is. Zo voeren we het 'only once'-principe in. Eén document moet je maar één keer binnenbrengen, in plaats van telkens opnieuw.

VIJF. GEEF ELKE GENTENAAR EEN INKOMEN BOVEN DE ARMOEDEGRENS

- We trekken het leefloon op tot boven de Europese armoedegrens, via aanvullende financiële steun.
- Het leefloon wordt een onvoorwaardelijk recht voor iedereen die een (gezins)inkomen heeft onder het referentiebudget voor een menswaardig inkomen.
- We eisen dat de uitgaven voor het leefloon volledig terugbetaald worden door de federale overheid. Gent werkt samen met andere steden om dit af te dwingen.

ZES. ENERGIE EN WATER ZIJN EEN MENSENRECHT

- We zorgen voor betaalbare duurzame stroom via het stedelijk energiebedrijf.
- We verlagen de waterfactuur tot het gemiddelde tarief in Vlaanderen, onder meer via de verlaging van de riooltaks (gemeentelijke saneringsbijdrage).
- We helpen kwetsbare gezinnen om energie te besparen met een derdebetalersysteem voor energiezuinige toestellen en renovaties
- We maken Gent vrij van deur-aan-deur-verkoop door energiemultinationals. De Stad verdeelt gratis

stickers 'geen deur-aan-deur-verkoop' en grijpt in bij overtredingen.

- We schrappen de dure 'ontradingstarieven' van budgetmeters. Mensen met een budgetmeter krijgen automatisch het sociaal tarief of het goedkope tarief van het stedelijke energiebedrijf.
- We garanderen de toegang tot stromend water en energie. Niemand wordt nog afgesloten. Schulden moeten niet langer afbetaald worden via de budgetmeter, maar via een werkelijk haalbaar afbetalingsplan.
- We richten een energiefonds op om zware energieschulden gedeeltelijk kwijt te kunnen schelden waar volledige schuldaflossing onrealistisch is.
- We rekenen geen herinneringskosten en aanmaningstarieven aan bij basisbehoeftes als energie en water. We helpen mensen in plaats van hen nog dieper in de schulden te steken.

ZEVEN. ZET DEURWAARDERS AAN DE DEUR

- We zetten in op laagdrempelige schuldhulpverlening en budgetbegeleiding in de sociale wijkhuizen.
- We zorgen ervoor dat de Stad Gent zelf het goede voorbeeld geeft door geen incassobureau's en deurwaarders in te schakelen voor het Jan Palfijnziekenhuis, de bibliotheek, de stedelijke scholen, het Mobiliteitsbedrijf en stadsdiensten.
- We overleggen met alle Gentse onderwijsinstellingen en ziekenhuizen voor een verbod op incassobureaus voor de inning van onbetaalde facturen.
- We verbieden de Gentse politie om mee te werken aan de inbeslagname van inboedels bij maatschappelijk kwetsbare gezinnen.

VISIE

GEEF ARMOEDE GEEN KANS

In het najaar van 2018 organiseerde de PVDA de grootste bevraging in Gent ooit. Vijf maanden lang trokken vrijwilligers door weer en wind de straat op om een veertigtal programmapunten voor te leggen aan meer dan vierduizend mensen. Opvallend resultaat: de strijd tegen ongelijkheid en armoede staat met stip op de eerste plaats, bij alle leeftijden en bij alle beroepsgroepen.

Gent is een welvarende stad, waar het goed is om te leven. Maar Gent wordt steeds meer een stad met twee gezichten. De kloof tussen arm en rijk wordt groter. Nergens zie je dat beter dan op de woonmarkt. Dure luxe-appartementen en lofts gaan als zoete broodjes over de toonbank, terwijl steeds meer Gentenaars geen betaalbare huurwoning meer vinden. Stijgende woonprijzen en dure rekeningen brengen steeds meer mensen in de problemen. Alleenstaande ouders, maar ook jongeren krijgen het moeilijker. Meer dan een op de tien van de achttien- of negentienjarigen redt het niet zonder OCMW-steun.

En dan is er de schrijnende kinderarmoede. In onze stad groeit nog altijd een op de vijf kinderen op in armoede. Bij de kleutertjes die voor het eerst naar school gaan is dat zelfs een op drie.

Armoede veroorzaakt een lawine van problemen. Wie een woning van slechte kwaliteit moet huren, wordt sneller ziek. Gezinnen die te krap wonen kampen meer met stress. Kinderen die niet rustig kunnen studeren vallen vaker uit op school. Mensen in armoede hebben meer kans op chronische ziektes zoals suikerziekte of hartziekten. Arm zijn maakt ziek en ziek zijn maakt arm.

Armoede is geen natuurramp, maar een maatschappelijk onrecht. In regeringskringen is het tegenwoordig bon ton om de schuld voor armoede bij de mensen zelf te leggen. Maar zijn het soms de huurders die de wooncrisis hebben veroorzaakt? Is het de schuld van de gepensioneerden dat onze pensioenen bij de laagste van Europa behoren? Zijn de werklozen verantwoordelijk voor werkloosheidsuitkeringen onder de armoedegrens? Wij verzetten ons tegen dat schuldmodel, dat de verantwoordelijkheid voor armoede bij

de mensen zélf legt, en de ogen sluit voor structurele onrechtvaardigheid. Om de armoede uit te bannen moeten we de samenleving veranderen.

Een armoedebeleid moet mensen versterken, in plaats van hen uit te sluiten en te straffen. Wij vertrekken van een positief mensbeeld. Mensen in armoede werken hard om uit de armoede te geraken, maar blijven vastzitten in de modder. Hulpverlening moet mensen helpen om hun rechten te realiseren.

Wij komen op voor de sociale grondrechten van iedereen. Een betaalbaar dak boven je hoofd dat ruimte en rust biedt. Een baan die werkzekerheid biedt en een loon waar je mee rondkomt. Toegang tot een betaalbare gezondheidszorg en tot een onderwijs met kleinere klassen. Een inkomen waar je kunt van leven. Om mensen een toekomst te geven zijn structurele maatregelen nodig. De Vlaamse en federale regering moeten hun verantwoordelijkheid nemen. Maar ook de stad heeft veel hefboomen in de strijd tegen armoede. We willen in Gent het voortouw nemen in de strijd tegen armoede. We willen in de praktijk tonen dat een ander beleid mogelijk is, en actief in verzet gaan tegen het asociale beleid van de regering.

Wonen, werk, gezondheid, onderwijs en ontplooiing: het zijn essentiële mensenrechten. Elk van die rechten vind je afzonderlijk terug in dit stadsprogramma. Maar specifiek voor kwetsbare mensen in een moeilijke sociale situatie is er veel mogelijk. Daarover hebben we het hier.

EEN. EEN SOCIAAL WIJKHUIS IN ELKE WIJK

Elke dag zijn in Gent vele geëngageerde hulpverleners aan de slag. Toch blijft de reguliere hulpverlening vaak moeilijk toegankelijk. In een snel veranderende samenleving haken de meest kwetsbaren het eerste af: mensen met psychische aandoeningen, jonge alleenstaande ouders met kinderen, vereenzaamde ouderen, alleenstaande vrouwen. Mensen weten dikwijls niet waar ze hulp kunnen vragen en weten niet waar ze recht op hebben. De meest kwetsbare mensen krijgen niet de gepast hulp omdat ze hun weg in de administratieve mallempolen niet vinden.

We willen dat er sterk wordt ingezet op een lokaal beleid dat investeert in een netwerk van laagdrempelige sociale wijkhuizen. Daar kunnen zij sociale rechten automatisch toekennen aan wie er recht op heeft. Zo brengen wij een brede, laagdrempelige dienstverlening dicht bij de mensen. De sociale wijkhuizen zien erop toe dat de sociale grondrechten van elke inwoner uit de wijk waargemaakt worden. Met het concept 'koffie en papieren' helpt het wijkhuis bij administratieve problemen. Bij een kop koffie of thee krijgen mensen hulp om officiële papieren in orde te maken, om de energiefactuur uit te pluizen en om andere problemen op te lossen. Via een 'rechtenverkenner' gaat het wijkhuis samen met de mensen na of ze wel alle sociale tegemoetkomingen krijgen waar ze recht op hebben. Want veel mensen kennen hun rechten niet en zijn 'onderbeschermd'. In het wijkhuis voorzien we budgetbegeleiding, woonbegeleiding, arbeidsbegeleiding, begeleiding bij energie- en waterproblemen en hulp bij onderwijs en opvoeding.

Vanuit zo'n wijkhuis gaan buurtwerkers met huisbezoeken en straathoekwerk de wijk in om mensen te bereiken die de weg naar het wijkhuis niet vinden. Zij kunnen ook specifieke noden van de wijk detecteren waar een wijkhuis dan verder in moet investeren.

Via het buurthuis en de buurtwerkers bouwt ons wijkhuis aan een sterke en warme, solidaire wijk. Het organiseert ontmoetingsmomenten en -activiteiten, zodat de mensen uit de wijk elkaar beter leren kennen. Op die manier pakt het de eenzaamheid van veel mensen aan en werkt het ook aan een betere veiligheid en aan de samenhang. Een win-winsituatie voor de mensen en voor de wijk.

TWEE. GEEN KIND OP STRAAT

Het actieplan kraken dat in december gelanceerd werd is geen antwoord op de groeiende wooncrisis in onze stad. Steeds meer gezinnen slapen op straat.

De PVDA vraagt dat het Housing First-principe, waarmee momenteel reeds op kleine schaal geëxperimenteerd wordt in Gent, omgezet wordt in een algemeen beleid. Alleen met nachtopvang kom je er niet. Geef dakloze gezinnen een vast dak boven het hoofd, en bouw daarrond hulpverlening en goede begeleiding op. Dat is een aanpak die wérkt en vruchten afwerpt.

De PVDA verwijst naar de resultaten van het project Housing First Belgium, die werden voorgesteld op 9 juni 2016 in Brussel tijdens de Europese conferentie. Na twee jaar follow-up blijkt dat meer dan 9 op de 10 van de Housing First-huurders nog steeds gehuisvest is. Ook op vlak van toeleiding naar werk kan het project goede resultaten voorleggen. Na één jaar heeft 23% van de Housing First-bewoners werk, terwijl dit bij de start slechts 7% was.

De PVDA vraagt concreet dat de Stad Gent leegstaande sociale woningen bij haar eigen huisvestingsmaatschappij WoninGent inzet als tijdelijke woning voor dakloze gezinnen. Er staan 1.035 woningen leeg bij WoninGent, terwijl gezinnen in de bijtende kou buiten moeten slapen. Het zijn nochtans dezelfde politici die in het stadsbestuur zitten die ook in de Raad van Bestuur van WoninGent zitten. De Stad Gent heeft de sleutel voor de oplossing zelf in handen.

Om Gentenaars in noodsituaties te helpen wil de PVDA dat het het project met Transitwoningen verder wordt uitgebouwd. De Stad Gent heeft nood aan voldoende buffercapaciteit om bijvoorbeeld mensen die in onveilige woningen wonen of slachtoffer zijn van een brand tijdelijk te kunnen herhuisvesten. Opnieuw kunnen leegstaande sociale woningen omgevormd worden tot Transitwoningen die kunnen dienen als tijdelijke woonst voor Gentenaars in noodsituaties. Het verblijf in een Transitwoning moet tijdelijk zijn, maar tegelijk gekoppeld aan een woongarantie, zodat mensen niet opnieuw op straat komen te staan.

De PVDA vraagt een forse uitbreiding van de huidige nachtopvang voor gezinnen. In de huidige nachtopvang is slechts plaats voor vier gezinnen. Vier! Wij willen een duidelijk engagement van het stadsbestuur plus een budget om alle nodige investeringen te doen zodat geen enkel kind nog op straat moet slapen. Wonen is een elementair recht.

Volgens het huidige reglement kan een gezin bovendien slechts één (!) keer per jaar naar de nachtopvang, en na maximum twee weken moet je weer vertrekken. Waar moeten die kinderen en hun ouders dan de rest van het jaar naartoe? Volgens de bevoegde schepen Coddens wil het stadsbestuur de dakloze gezinnen een eenmalig “rustmoment” geven “om hun leven weer op de rails te krijgen”. Hoe is dat mogelijk op amper twee weken tijd?

Containerwoningen kunnen een goed idee zijn. Als noodmaatregel om dakloze gezinnen te huisvesten die nu overleven in de barakken-van-de-schaamte, ver weg van het Lichtfestival, aan de Watersportbaan en op vijf andere locaties in onze stroppenstad. Voor die gezinnen kan een containerwoning een acute, tijdelijke oplossing zijn. Maar daar trekken wij de grens.

De PVDA zal niet aanvaarden dat er een vorm van “permanente tijdelijkheid” ontstaat, waarbij zeecontainers van 35 vierkante meter, drie hoog gestapeld, gezien worden als “ideale starterswoningen voor jongeren”, of “de nieuwe sociale woningen”. Elke Gentenaar heeft recht op een volwaardige (!) woning, duurzaam en betaalbaar, in een groene, aangename en veilige omgeving.

DRIE. VAST EN VOLWAARDIG WERK, OOK VOOR MENSEN IN EEN KWETSBARE POSITIE

De beste bescherming tegen armoede is een kwalitatieve job. Bij werklozen loopt het armoederisico op tot 41 procent. ‘Eenieder heeft recht op arbeid, op vrije keuze van beroep, op rechtmatige en gunstige arbeidsvoorwaarden en op bescherming tegen werkloosheid.’ Zo staat het in artikel 23 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Het recht op arbeid is ook opgenomen in de Belgische Grondwet. Dat iedereen toegang moet krijgen tot een job die beschermt tegen armoede, is de eerste uitdaging. Wij willen volwaardige jobs met een goed loon. In ons land stijgt het aantal werkende armen tot bijna een op

de twintig jobs. Van de nieuwe jobs is meer dan de helft (52 procent) tijdelijk en is bijna de helft (47 procent) heel erg laagbetaald. Zo komen we er dus niet.

Ook hoe we de arbeid invullen blijft een grote uitdaging. De impact van werkdruk, flexibiliteit, onzekere contracten en ontslag op onze gezondheid en ons welbevinden is torenhoog.

Hoe we in Gent kunnen inzetten op jobs kun je lezen in hoofdstuk 'Werkende stad'. In dit hoofdstuk hebben we het specifiek over mensen in een kwetsbare positie of met een beperking op de arbeidsmarkt. Mensen zonder diploma, mensen in armoede, kortgeschoolde mensen, mensen met een beperking of met een chronische ziekte. De meeste mensen willen bijdragen, maar vinden in de stresserende winsteconomie van vandaag geen plek. Om het recht op arbeid voor iedereen te garanderen zijn specifieke maatregelen nodig. Dat vergt extra middelen, maar er is een groot terugverdieneffect op menselijk en maatschappelijk vlak.

Wij willen 1.000 bijkomende jobs creëren voor mensen in een kwetsbare maatschappelijke situatie. De Stad moet daarbij het voortouw nemen. Vandaag worden ook in Gent heel wat taken en diensten van de stad uitbesteed aan bedrijven die slechtere arbeidsvoorwaarden en een slechtere verloning hanteren. In plaats daarvan willen we juist een uitbreiding van volwaardige arbeidsplaatsen voor kortgeschoolde jongeren, kwetsbare doelgroepen en mensen die het moeilijk hebben op de reguliere arbeidsmarkt. We denken daarbij bijvoorbeeld aan een eigen stadskeuken die biologische korte-keten-maaltijden levert aan scholen en stadsdiensten, een poetsdienst met volwaardige loon- en arbeidsvoorwaarden, energiesnoeiers, en renovatieprojecten in sociale woningen.

We stimuleren bijkomende jobs in de sociale economie, en komen op voor volwaardige werk- en loonvoorwaarden. Van grote ondernemingen die subsidies en voordelen van de Stad Gent ontvangen eisen we een sociale clausule. Zij moeten voorzien in een aantal duurzame sociale jobs voor mensen in een kwetsbare maatschappelijke positie en daarbij de nodige begeleiding voorzien (taallessen, training on the job, coaching...).

We kiezen ervoor om afstand te nemen van het blind staren op diploma's zodat sociale mobiliteit gemakkelijker wordt. Zo is de focus meer gericht op door ervaring verworven competenties (EVC's). Dat heeft niet alleen een impact op de meer kwetsbare doelgroep maar levert ook doorstroomkansen op.

We blijven ons verzetten tegen verplichte gemeenschapsdienst in het kader van het Geïndividualiseerd Project voor Maatschappelijke Integratie (GPMI). We verplichten mensen in armoede niet om gelijk welke onderbetaalde, preciaire job aan te nemen, maar investeren in opleiding, begeleiding en sociale tewerkstelling voor maatschappelijk kwetsbare groepen.

'Artikel 60-tewerkstelling' willen we alleen als dat de best mogelijke werkgelegenheid is voor de betrokkene. Het blijft namelijk heel dikwijls een tijdelijke en laag verloonde tewerkstelling. We werken hier alleen samen met organisaties zonder winstoogmerk die de nodige expertise en omkadering bieden. Er moet hier doorgroeimogelijkheid zijn zodat mensen nadien niet opnieuw zonder werk vallen.

We zetten in op goede en nabije arbeidsbegeleiding. In de sociale wijkhuizen zorgen we voor coaches die mensen begeleiden naar een job. Ook als mensen aan de slag zijn, geven de coaches begeleiding en nazorg. Vandaag verliest de helft van de armen die werk vinden hun job opnieuw na een jaar door gebrek aan begeleiding.

We ondersteunen kwetsbare mensen die werk vinden met betaalbare en flexibele kinderopvang gebaseerd op het gezinsinkomen, een uitgebreid aanbod aan lessen Nederlands, en maken hen mobieler via gratis openbaar vervoer voor alle Gentenaars.

Sommige mensen kunnen om allerlei redenen niet (meer) functioneren in een normale job of op een beschermde werkplaats. Toch heeft iedereen recht op arbeid, om de zinvolle dagbesteding, het sociaal contact en de eigenwaarde. Voor deze mensen moet bijvoorbeeld arbeidszorg een mogelijkheid zijn. Daar werken mensen met fysieke of mentale problemen in een fietsherstelplaats, houtatelier of bakkerij. Arbeidszorg is een stabiele tewerkstelling en mag niet gezien worden als een opstap naar de arbeidsmarkt.

VIER. SOCIALE DIENSTVERLENING OP MENSENMAAT

Vandaag lopen mensen zich vast in de doolhoven en drempels van de dienstverlening van stad en OCMW. Wij pleiten voor de invoering van het 3-B's-principe voor de stedelijke dienstverlening: bereikbaar - begrijpelijk - behulpzaam.

De dienstverlening moet *bereikbaar* zijn qua afstand. Maar je moet ook kunnen binnenwandelen voor een afspraak. We werken dus niet alleen met digitale afspraken. Vandaag zijn er wachtlijsten voor budgetbegeleiding en schuldbemiddeling. Hier moet de dienstverlening uitgebreid worden en met verschillende locaties toegankelijker gemaakt worden.

De dienstverlening moet *begrijpelijk* zijn: geen moeilijke woorden en geen jargon, geen digitale doolhoven, maar hulp op maat. Met ook een tolk als dat nodig is. We breiden het aantal tolkuren uit, zodat de dienstverlening verbetert.

De dienstverlening moet *behulpzaam* zijn: ambtenaren en loketbedienden moeten niet vertrekken vanuit de regelgeving, maar vanuit de hulpvraag en hoe ze daarbij kunnen helpen. Ook dat is maatwerk. Wij willen een 'rechtenverkenner' bij elk loket. De eerste vraag die de medewerkers moeten stellen is dan: 'Welkom, zullen we samen nagaan of je al je rechten uitput en hoe we je sociale grondrechten kunnen garanderen?'

Bij maatschappelijke begeleiding moet er ruimte zijn voor een vertrouwensband met de hulpverlener. Daarvoor moet de continuïteit van de begeleiding garant staan. Het is niet goed dat mensen in moeilijkheden telkens opnieuw hun verhaal moeten doen. Begeleiding op maat en op het tempo van de mensen is nodig. Kort als het kan, lang als het nodig is, met een vaste persoon.

Veel mensen die recht hebben op een uitkering doen daar geen beroep op. Het Steunpunt Welzijn, Volksgezondheid en Gezin onderzocht deze onderbescherming. Conclusie: veertig procent van de rechthebbenden op een uitkering, vraagt die uitkering niet aan. Een van de redenen daarvoor is dat mensen niet graag bij het OCMW aankloppen uit schaamte of schuldgevoel, of omdat ze bang zijn om als profiteurs of fraudeurs bekeken te worden. Dat is het gevolg van het 'eigen schuld, dikke bult' verhaal dat steeds opnieuw verteld wordt door de rechtse regeringspartijen.

Wie mensen die uit de boot vallen, wantrouwt of natrapt, verarmt de samenleving. De wil om echt hulp te bieden is cruciaal.

Wij willen een laagdrempelige hulpverlening. Je belastingbrief is bijna helemaal ingevuld via de app Tax-on-web. Toch moet je allerlei papieren verzamelen om te bewijzen dat je recht hebt op bepaalde sociale tegemoetkomingen. De overheid heeft je gegevens en toch moet je ze telkens opnieuw bewijzen. Dat is onlogisch en vermoeiend. Het kan anders. Wij willen de verschillende rechten automatisch toegekend zien. Het is niet zo moeilijk om mensen te verwittigen als je vermoedt dat ze onder de armoedegrens leven en in aanmerking komen voor OCMW-steun.

Voor verschillende tegemoetkomingen moet je vaak steeds weer dezelfde papieren verzamelen. Ook dat kan eenvoudiger: als je een papier binnenbrengt, dan moet het ook gebruikt kunnen worden voor andere aanvragen. Dat is het only-once-principe. Het maakt het leven voor iedereen eenvoudiger, ook voor de administratie.

We willen dat Individuele dossiers bij het OCMW worden behandeld door een bijzondere commissie die volledig onafhankelijk functioneert van de gemeenteraad en helemaal bestaat uit de helft professionelen uit de sociale sector (experten, opbouwwerkers, middenveld) en de helft ervaringsdeskundigen in de armoede.

VIJF. GEEF ELKE GENTENAAR EEN INKOMEN BOVEN DE ARMOEDEGRENS

Van een leefloon moet je kunnen leven. Het is het laatste vangnet. Maar vandaag ligt het leefloon ver onder de armoedegrens. Het leefloon voor een alleenstaande bedraagt 892 euro terwijl de Europese armoedegrens voor een alleenstaande op 1115 euro staat. Het is een verschil van 223 euro. Voor een gezin met twee kinderen bedraagt het leefloon 1190 euro en staat de Europese armoedegrens op 2341 euro. Een verschil van maar liefst 1151 euro.

In de Grote Bevraging van de PVDA is het optrekken van de leeflonen tot boven de armoedegrens de populairste eis bij het thema armoede.

Wij willen de leeflonen optrekken tot aan het referentiebudget voor een menswaardig inkomen. Dat referentiebudget komt overeen met de Europese armoedegrens. Wij willen ook dat het leefloon onvoorwaardelijk is. En dat het rekening houdt met een veranderende realiteit. Zo moeten ook cohousing en kostendelend samenhuizen kunnen, zonder dat je een derde van je leefloon verliest.

De federale overheid bepaalt het bedrag van het leefloon. De regering belooft al lang om het op te trekken tot de armoedegrens, maar dat gebeurt niet. Nochtans berekende het Planbureau dat het financieel haalbaar is, omwille van de grote terugverdieneffecten. Dat zit zo: met een hoger leefloon stijgt de consumptie en worden er dus meer taksen betaald, zodat de overheid meer inkomsten heeft.

De Stad Gent geeft vandaag al beperkt bijkomende financiële steun bovenop de bestaande vervangingsinkomens. Die aanvullende financiële steun willen we optrekken tot de armoedegrens. Daarmee nemen we als stadsbestuur het voortouw en geven we een klaar en duidelijk signaal aan de federale regering. We ondernemen stappen om, samen met andere steden, druk uit te oefenen op de federale regering om de vervangingsinkomens op te trekken tot de Europese armoedegrens.

ZES. ENERGIE EN WATER ZIJN EEN MENSENRECHT

Onze Grondwet bepaalt dat iedereen recht heeft op een menswaardig bestaan. Zonder water of zonder energie is dat niet gegarandeerd. Water en energie zijn geen luxegoederen, maar levensnoodzakelijke rechten. Ze zijn ook onontbeerlijk voor onze gezondheid. Mensen ervan afsluiten kan niet.

Energie is een basisbehoefte. Iedereen heeft energie nodig voor verwarming, de bereiding en bewaring van voedsel, verlichting en voor tal van activiteiten die een essentieel bestanddeel zijn gaan uitmaken van communicatie, studie en informatie, sociaal leven, werk en ontspanning. Maar veel mensen worstelen met de druk van de energiefactuur op het gezinsbudget. Dat leidt tot onbetaalde rekeningen, inadequaat verwarmde woningen, ongezond koken en andere ernstige beperkingen. Hoge energiekosten van mensen in armoede hebben allerlei oorzaken: slechte toegang tot de goedkoopste tarieven, ondeugdelijke woningisolatie, slechte verwarmingsinstallaties...

Elders in dit programma lees je hoe we de Gentenaars recht geven op betaalbare, duurzame stroom via een eigen stedelijk Energiebedrijf. We doen ook extra inspanningen voor mensen die het moeilijk hebben in de samenleving. We helpen kwetsbare gezinnen om energie te besparen met een derdebetalersysteem voor energiezuinige toestellen en renovaties. We beschermen kwetsbare gezinnen tegen agressieve deur-aan-deur-verkopers van Electrabel & co. De Stad verdeelt gratis stickers 'geen deur-aan-deur-verkoop' en grijpt actief in bij overtredingen.

We stellen een actieplan op tegen energie-armoede. Mensen met schulden bij hun energieleverancier komen vandaag terecht bij de 'sociale leverancier', Eandis. Zij maken met de klanten een afbetalingsplan en verplichten hen een budgetmeter te laten installeren als ze hun schuld niet meteen kunnen inlossen. Met zo'n budgetmeter kan je alleen elektriciteit of gas krijgen als je de meter eerst oplaadt. Het is een ontoreikende en averechtse maatregel. Het maakt mensen net meer energiearm.

Ook krijgen de mensen in betaalmoeilijkheden geen toegang tot het goedkoopste tarief op de markt. Want de 'sociale leverancier' rekent een duurder 'ontradingstarief' aan, om te vermijden dat mensen bij hen 'blijven hangen'. Onbegrijpelijk. Zo duw je mensen net dieper in de miserie.

De budgetmeter is geen structurele oplossing. Wij willen het recht op energie voorrang geven op het aflossen van schulden. Mensen moeten een haalbaar afbetalingsplan krijgen, maar het recht op voldoende energie moet altijd gegarandeerd blijven.

Ook water is een basisbehoefte. Je poetst er je tanden mee, je spoelt er het toilet mee door, je drinkt het, je kookt ermee, je poetst ermee... Geen menswaardig bestaan zonder stromend water. De Algemene Vergadering van de Verenigde Naties erkende drinkbaar water en goede sanitaire voorzieningen als een mensenrecht. Daarom willen wij het afsluiten van de watervoorziening verbieden. In Gent wordt nog altijd elke week een gezin afgesloten van drinkbaar water. Dat is onaanvaardbaar.

In plaats van afsluitingen willen wij haalbare afbetalingsplannen, opgesteld samen met de klant. Met telkens een rechtenverkenning. Wij willen meer inzetten op huisbezoeken om mensen met betalingsachterstand te bereiken. Daarvoor is voldoende personeel nodig.

De schuldenberg kan soms zo hoog oplopen dat volledige schuldaflossing onrealistisch is. Op zo'n moment is het aangewezen (een deel van) de schuld kwijt te schelden.

ZEVEN. ZET DEURWAARDERS AAN DE DEUR

Steeds meer mensen komen in een schuldenpiraal terecht. Door aanmaningskosten, herinneringsbrieven en deurwaarders kan een factuur snel verdubbelen. Wij willen dat het stadsbestuur de daad bij het woord voegt. We zorgen ervoor dat de Stad Gent zelf het goede voorbeeld geeft door geen incassobureau's en deurwaarders in te schakelen voor het Jan Palfijnziekenhuis, de bibliotheek, de stedelijke scholen, het Mobiliteitsbedrijf en stadsdiensten. In plaats daarvan zetten we in op laagdrempelige schuldhulpverlening en budgetbegeleiding in de sociale wijkhuizen. We overleggen ook met alle Gentse onderwijsinstellingen en ziekenhuizen voor een verbod op incassobureaus voor de inning van onbetaalde facturen. En we verbieden de Gentse politie om mee te werken aan de inbeslagname van inboedels bij maatschappelijk kwetsbare gezinnen.